

[Søren B. Jørgensen]

Det er sådan, at jobtilbuddene fortrinsvis skal fremskaffes i det private erhvervsliv – og her er der glædeligvis en god udvikling – men at primærkommunerne og især amtskommunerne, hvis det ikke kan lade sig gøre, har en forpligtelse til at fremskaffe disse jobtilbud.

Imidlertid er der sket det i den senere tid, at Vestsjællands amt ikke lever op til de forpligtelser, der fremgår af loven, hvilket har betydet, at et stort antal lønmodtagere i amtet nu er henvist til bistandskontoret. Det er på den baggrund, jeg gerne vil have at vide, hvad ministeren har foretaget eller agter at foretage for, at dette amt efterlever den lov, som ministeren administrerer.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

For godt tre måneder siden besvarede jeg et andet spørgsmål om problemerne i Vestsjællands amt i folketetinget. På det tidspunkt var der ca. 110 personer i Vestsjælland, der ikke havde modtaget et arbejdstilbud, inden de mistede dagpengereetten, og jeg gav ved den lejlighed udtryk for, at problemerne meget snart ville blive løst.

Hvad er der så sket siden? Der er sket det, at arbejdsministeriet i den mellemliggende periode har bedt om en statusrapport fra arbejdsmarkedsnævnet i Vestsjælland, fra amtskommunen samt fra DSB, og status er, at ca. 48 personer ved udgangen af april måned har mistet retten til dagpenge, fordi de ikke har fået et arbejdstilbud til tiden. Dette er ca. 60 pct. færre end blot tre måneder tidligere og må trods alt siges at være en positiv udvikling, selv om det selvfølgelig ikke er helt tilfredsstillende.

Jeg håber, at også de resterende problemer vil blive løst i de nærmeste uger. Amtskommunen har således meddelt arbejdsministeriet, at den fortsat vil intensivere indsatsen for at skaffe flere arbejdspladser, og DSB har i sidste uge fremskaffet 65 nye arbejdspladser, som kan forventes besat i den nærmeste fremtid. Yderligere DSB-arbejdspladser vil ligeledes blive fremskaffet.

Endvidere tror jeg, at jobskabelsen, som endnu ikke rigtig er kommet i gang, vil kunne aflaste ordningen, og endelig vil forkortelsen af genoptræningsperioden fra 9 til 7 måneder aflaste kommunerne fra og med juni

1983, således at de kan ansætte 100 flere langtidsløse blot af den grund.

Jeg håber, at man kan få intensiveret bestræbelserne, og at de pågældende kommuner i området forstår, at fremskaffelsen af arbejdstilbud er en samfundsopgave, som skal løses. Det er i øvrigt min hensigt at indskærpe over for Vestsjælland, at det endelige ansvar for at skaffe arbejde til langtidsløse er amtskommunens, således at vi undgår den meget uheldige situation, at de langtidsløse ikke får et arbejdstilbud rettidigt.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg takker selvfølgelig for svaret, men stort set er det jo det samme som det, vi fik for nogle måneder siden, og som vi også har fået i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg deler glæden over, at der er en fremgang at spore, altså at der i dag er 60 pct. færre, der ikke har fået et jobtilbud, men sådan set er det jo slet ikke det, sagen drejer sig om.

Jeg vil gerne spørge ministeren direkte, om jeg ikke har ret, når jeg påstår, at Vestsjællands amtskommune har overtrådt en lov, for det er faktisk det, det drejer sig om. Når man har overtrådt en lov, er spørgsmålet, hvad ministeren så vil foretage for, at denne amtskommune fremover overholder loven og fremskaffer de jobtilbud, det drejer sig om. For hvis ikke man foretager et eller andet, kan der jo være andre organer inden for ministerens område, f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, som tager lige så lemfældigt på den lovgivning, som også sorterer under ministeren.

Det korte af det lange er altså, hvad ministeren vil foretage ud over lige at sige til dem, at de har ansvaret for at fremskaffe det arbejde, der er. Der er sket et lovbrud – hvad vil ministeren gøre ved det?

Hans Jørgen Jensen (S):

Arbejdsministeren oplyste, at ca. 48 personer var faldet ud af systemet og dermed ud af forsikringen. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det efter arbejdsløshedsforsikringsloven er sådan, at man simpelt hen taber retten, hvis man ikke opfylder den såkaldte 26 ugers regel, hvorefter man skal have 26 ugers arbejde inden for 3 år for at være berettiget til understøttelse. Meningen med jobtilbudsloven var jo, at man skulle forhindre den situation i at opstå, og da Vestsjællands